

REGISTERBLAD

Namn och datum: H Öhrling (990222)

Område av riksintresse för naturvård i Västernorrlands län

Områdesnummer: NRO22019

Områdesnamn: Stormyran

Kommun: Sundsvalls kommun

Kartblad: 17 H SO

Läge: 17H0G 0D9A

Area: ca 96 ha

Naturgeografisk region: 28a. Sydligt boreala kuperade områden; Medelpad och Höga Kusten i Ångermanland.

Kust/havsregion:

Regionindelning för sjöar och vattendrag:

Agrara kulturlandskapsregioner:

Landskapsformer: Vågig bergkullterräng

Riksvärde

Koncentrisk mosse	Fauna	

Värdeomdöme:

Stormyran är hydrotopografiskt mycket intressant genom att den utgör en koncentriskt uppbyggd mosse med ett mosseplan innehållande ett synnerligen välutvecklat gölsystem, kantskog och laggkärr. Myren är en av de nordligaste av denna typ och saknar helt allvarliga ingrepp. Ornitologiskt värdefullt område.

Huvudkriterier:

- A. Områden med framstående exempel på landskapstyper eller naturtyper eller kombinationer av naturtyper, som särskilt väl visar landskapets utveckling samt processer och naturlig utveckling i olika ekologiska system såväl på land som i vatten
- B. Väsentligt opåverkade naturområden

Stödkriterier: storlek, mångformighet, naturlighet, kontinuitet, raritet, nyckelområde, säregenhet, funktion.

Förutsättning för bevarande:

Bevarandet av våtmarkens värde kräver att områdets hydrologi skyddas mot bl a dränering, dämning och torvtäkt. Avverkning av sumpskogar, skogar på fastmarksholmar och i kantzoner bör ej utföras.

Säkerställande:

Områdets huvuddrag:

Stormyran är till större delen utbildad som en koncentrisk mosse bestående av mosseplan, kantskog och laggkärr. Det mest utmärkande för Stormyran är mosseplanet med dess många välutvecklade höljegölar och gölsystem. Den största gölen är ca en hektar stor.

Ristuvevegetation på mosseplanet finns representerat på såväl strängar som på enskilda tuvor. Mellan strängarna intar fastmattor stora arealer, medan större sammanhängande mjukmattor huvudsakligen finns i anslutning till höljegölarna.

I väster och nordost är kantskogen välutvecklad. Vid myrens norra och sydöstra kant finns välutvecklade laggkärr, delvis utformade som sträng-flarkkärr. Myren har en intressant häckfågelfauna med arter som kricka, smålom och storspov.

Anmärkningar: VMI-id: 17H0G01. Ingrepp: nästan helt orörd.

Referenser:

- Arnström, T et al 1979. Fem myrar i Västernorrlands län. Länsstyrelsen i Västernorrlands län 1979:9
- Björkbäck, F. 1970. Skyddsvärda myrar i Västernorrlands län. Preliminär förteckning. Projekt TELMA. Stencil
- Simonsson, P och Dynesius, M. 1980. Fågelmyrar i Västernorrlands län. Länsstyrelsen i Västernorrlands län 1980:13
- Lundqvist, J., 1987: Beskrivning till jordartskartan över Västernorrlands län och förutvarande Fjällsjö k:n. Sveriges geologiska undersökning, ser. Ca nr 55.
- Naturvårdsverket, 1994: Myrskyddsplan för Sverige. Solna.
- Länsstyrelsen i Västernorrland, 1994: Skyddsvärda våtmarker i Västernorrlands län. Härnösand.